

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620201701
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7620201701.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu OZEX s.r.o. Prešov, so sídlom Masarykova 22A, Prešov, IČO: 31652239, zast. BENČÍK & PARTNERS ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, s.r.o., so sídlom Prešov, Františkánske námestie 4, IČO: 36860441, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, so sídlom Bratislava, Chlumeckého 2, o zaplatenie 19.957,74 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C/22//2020-276 z 15.10.2020 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozsudkom žalobu zamietol a ďalším výrokom vyslovil, že žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 19.957,74 € s prísl. titulom náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

3. Skutkovo žalobca návrh odôvodnil tým, že 26.1.2004 podal návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností titulom kúpnej zmluvy. Predmetom prevodu boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX a to výrobná hala na parcele 398/4 v celosti k. ú. C.. Návrh na vklad vlastníckeho práva bol rozhodnutím správy katastra v Spišskej Novej Vsi pod V 93/2004 z 22.3.2004 zamietnutý. Krajský súd v Košiciach v rámci preskúmvacieho konania rozsudkom sp. zn. 5Sp 7/2004 z 9.10.2006 rozhodnutie správy katastra V 93/2004 z 22.3.2004 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach bolo potvrdené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 SžoKS 165/2006 z 19.7.2007, v ktorom sa konštatuje, že napadnuté rozhodnutie správy katastra Spišská Nová Ves je nesprávne, návrh na vklad vlastníckeho práva, ktorý mal byť povolený, bol zamietnutý a bolo potvrdené, že tento vklad mal byť povolený najneskôr do 26.2.2004. Ďalej uviedol, že v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/158/2007 sa správca konkurznej podstaty PD „Nová cesta“ C. - C.. L. (predávajúci v kúpnej zmluve) domáhal zaplatenia nájomného od žalobcu v tomto konaní t.j. OZEX s.r.o., za obdobie od 1.6.2005 do 30.5.2007 vo výške 19.957,74 €. Právoplatným rozhodnutím vo veci sp. zn. 4C/158/2007 z 1.10.2007 bolo rozhodnuté, že spoločnosť OZEX s.r.o. je povinná požadované nájomné uhradiť a táto ho aj dňa 3.9.2000 uhradila. Toto zaplatené nájomné predstavuje podľa žalobcu škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím z dôvodu, že ak by nezákonné rozhodnutie správy katastra nebolo vydané, nemohol by si bývalý vlastník žiadať nájomné za obdobie od 1.6.2005 do 30.5.2007,

nakoľko by žalobca už bol vlastníkom nehnuteľností. Žalobca v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. dňa 29.3.2011 zaslal výzvu na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody, čo žalovaná odmietla dôvodiť, že kúpna zmluva, ktorej vklad bol následne povolený rozhodnutím správy katastra pod V 93/2004 zo 7.11.2007 je zmluvou neplatnou. Súčasne poukázala na absenciu predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody.

4. Súd prvej inštancie svojím skorším rozsudkom sp. zn. 4C/165/2012-98 z 31.3.2016 po vykonaní dokazovania a právnom posúdení veci podľa § 1, § 2, § 3, § 4, § 12 ods. 1, § 14 zákona č. 58/1969 Zb. dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a vyhovel jej.

5. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná, o ktorom Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozhodol rozsudkom sp. zn. 11Co/236/2016-122 z 3.5.2017 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak vzhľadom na čas vzniku žalobcom tvrdenej škody posúdil vec podľa zákona č. 58/1959 Zb. V preskúmvanej veci išlo o vyriešenie zásadnej otázky, a to či absencia právoplatného rozhodnutia správneho orgánu, ktoré bolo pre nezákonnosť zrušené, má za následok, že nie je daná zodpovednosť žalovanej za škodu v predmetnej veci. Vychádzajúc z premisy, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu podľa platnej judikatúry zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe), bola odčinená, mal za to, že pre správnu interpretáciu § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematický a teleologický. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktoré priamo zasiahli do základných práv jednotlivca a nemôže sa zbaviť zodpovednosti za postup svojich orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný. Poukázal na to, že i keď jedným so základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu bola odčinená. V posudzovanej veci išlo o prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, keď správa katastra návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností rozhodnutím č. V 93/2004 z 22.3. 2004 zamietla, proti ktorému rozhodnutiu podal sťažnosť OZEX s.r.o. (ktorý bol kupujúcou stranou podľa zmluvy, ktorej vklad bol zamietnutý) odvolanie, preto sa rozhodnutie č. V 93/2004 nestalo právoplatným a bolo rozsudkom z 9.11.2006 sp. zn. 5Sp 7/2005 Krajského súdu v Košiciach v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19.7.2007 sp. zn. 3 SžoKS 165/2006 zrušené skôr, ako sa stalo právoplatným. Odvolací súd mal za to, že v tejto konkrétnej veci, úvahy o vylúčení zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu, ktoré bolo zrušené skôr, ako sa stalo právoplatným, sú neprijateľné, práve s poukazom na čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Pokiaľ by sa žalobca nebol odvolal proti rozhodnutiu správneho orgánu, rozhodnutie by sa stalo právoplatným. Právoplatnosť rozhodnutia vylučuje možnosť jeho nápravy riadnym opravným prostriedkom a je definitívne a záväzná pre účastníkov aj orgány. V tejto konkrétnej veci by to znamenalo, že by žalobcovi vznikla škoda nielen z titulu zaplatenia nájomného, ktoré musel zaplatiť na základe právoplatného rozsudku, ale aj tým, že sa nestal vlastníkom nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad mu kataster pôvodným nezákonným rozhodnutím zamietol. Žalobca sa svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nemohol domôcť iným spôsobom. Odvolací súd uzavrel, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím - zamietnutím vkladu, je teda špecifickým prípadom zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 58/1969 Zb. a za skutkových okolností, aké boli zistené v prejednávanej veci, má žalobca podľa zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím správy katastra.

6. Rozsudok odvolacieho súdu napadla žalovaná dovolaním, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) posúdil ako dôvodné a uznesením sp. zn. 2Cdo/211/2017-178 z 29.11.2018 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/236/2016-122 z 3.5.2017 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Dovolací súd po preskúmaní veci uzavrel, že nesporne škoda môže vzniknúť aj v príčinnej súvislosti s vydaním rozhodnutia orgánu štátu, ktoré bolo zrušené skôr ako nadobudlo právoplatnosť. V takomto prípade je potrebné zodpovednosť štátu za škodu, ktorá by vznikla v príčinnej súvislosti s vydaním takéhoto rozhodnutia posudzovať podľa ustanovení z. č. 58/1969 Zb. resp. z. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym

úradným postupom, a nie podľa ustanovení toho istého zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. V prejednávanej veci správa katastra návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností rozhodnutím č. V 93/2004 z 22.3.2004 zamietla, a nakoľko sa žalobca v zákonnej lehote proti nemu odvolal (oprávnené), toto rozhodnutie bolo zrušené skôr ako sa stalo právoplatným. V danom prípade sa preto nebolo možné domáhať náhrady škody z titulu nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci.

7. Po zrušení potvrdzujúceho rozsudku a vrátení veci dovolacím súdom, Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 11Co/44/2019-192 zo 14.2.2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, vrátil mu vec na ďalšie konanie a odkazujúc na argumentáciu dovolacieho súdu uložil mu doplniť dokazovanie vo veci v intenciách tohto uznesenia.

8. Pri svojom ďalšom procesnom postupe súd mal za nesporné, že Správa katastra Spišská Nová Ves svojím rozhodnutím č. V 93/2004 z 22.3.2004 zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti konkretizovanej v bode 3. tohto odôvodnenia, ktorý bol podaný v súvislosti s kúpnu zmluvou, v ktorej ako kupujúci figuroval OZEX s.r.o., že rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Sp/7/2004-51 z 9.10.2006 bolo zamietavé rozhodnutie správy katastra zrušené a že Najvyšší súd SR po odvolaní sa správcu konkurznej podstaty úpadcu proti zrušujúcemu rozsudku, rozsudkom sp. zn. 3SžoKS 165/2006 z 19.7.2007 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach. Takisto nebolo sporné, že rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová vec sp. zn. 4C/158/2007 z 1.10.2007, právoplatného 26.1.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Co/310/2007-71 z 11.12.2008, bol žalobca OZEX s.r.o. zaviazaný zaplatiť správcovi konkurznej podstaty PD „U. V. C. sumu 480.000,- Sk s prísl. z titulu nájmu za obdobie od mája 2005 do mája 2007 za nájom nehnuteľností zapísaných na LV č. XX k.ú. C., ktorých výlučným vlastníkom bol zapísaný úpadca PD „U. V. C..

9. Na zistený skutkový stav súd aplikoval § 27 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 1 ods. 1, 2, § 2, § 3, § 4 ods. 1, 2, § 18 ods. 1, 2, § 22 ods. 1, 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Vyslovil názor, že aj keď si žalobca pôvodne v podanej žalobe nárok uplatnil z dôvodu nezákonného rozhodnutia a v priebehu konania po rozhodnutí dovolacieho súdu a následne odvolacieho súdu nárok na náhradu škody si uplatnil z dôvodu nesprávneho úradného postupu, túto skutočnosť nemožno považovať za zmenu žaloby v zmysle § 140 CSP, pretože nedošlo k zmene resp. doplneniu rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Z uvedeného dôvodu námietku premĺčania vznesenú žalovanou v priebehu konania po tom, ako sa žalobca vyjadril, že si náhradu škody uplatňuje z titulu nesprávneho úradného postupu, vyhodnotil ako nedôvodnú. Vychádzajúc z rozhodnutí vyšších súdnych inštancií prednostne riešil otázku, či v danej veci neprichádza do úvahy zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Konštatoval, že žalobca ani po vyslovení právneho názoru v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR a následne Krajského súdu v Košiciach, nešpecifikoval, ktorý resp. aký postup správy katastra pri rozhodovaní v konaní č. V 93/2004 považuje za nesprávny. Poukázal na to, že v zmysle judikatúry (keďže z. č. 58/1969 Zb. pojem nesprávneho úradného postupu nedefinuje) pod nesprávnym úradným postupom sa rozumie porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre postup štátneho orgánu pri jeho činnosti. Ide spravidla o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodráža. Z tohto hľadiska je nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou napr. nevydanie či oneskorené vydanie rozhodnutia, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu či iné vady v spôsobe vedenia konania. Správa katastra je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jej kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra na základe vkladu práv k nehnuteľnostiam. Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje jednak obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako aj príkladmo prílohy návrhu, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť. V priebehu vkladového konania správa katastra ako správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu z hľadiska kritérií, ktoré sú príkladmo uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a predmetnú zmluvu posudzuje aj v intenciách ustanovenia § 42 ods. 1 a 2 uvedeného zákona. Vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správa katastra ako správny orgán na základe predložených písomných

podkladov podľa § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a § 42 ods. 1 a 2 posudzuje všetky skutočnosti (podmienky vkladu podľa § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a § 36b ods. 2 vyhlášky č. 79/1996 Z. z. účinnej a platnej do 30. novembra 2009), ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad.

10. V prejednávanej veci bol návrh na vklad vlastníckeho práva doručený správe katastra dňa 26.1.2004 a po posúdení splnenia podmienok pre povolenie vkladu na základe predloženej kúpnej zmluvy, správa katastra dospela k záveru, že kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 30.10.2000, a teda návrh na vklad do katastra nehnuteľnosti bol podaný po zákonnej trojročnej lehote. Z tohto dôvodu návrh na vklad vlastníckeho práva zamietla rozhodnutím č. V 93/2004 zo dňa 22.3.2004, keď nesprávne posúdila a vyhodnotila dátum uzatvorenia kúpnej zmluvy, ktorá bola podkladom pre zápis vlastníckych práv v katastri nehnuteľnosti. Súd zdôraznil, že v tomto konaní o náhrade škody, nie je oprávnený kvalifikovať ako nesprávny úradný postup vecné nedostatky rozhodnutia - za nesprávny úradný postup v zmysle § 18 zákona č. 58/1969 Zb. totiž nie je možné považovať pochybenie a nedostatky spočívajúce v tom, že štátny orgán pred svojím rozhodnutím nesprávne vyhodnotil podmienky jeho vydania a že v dôsledku toho je ním vydané rozhodnutie nesprávne a nemalo byť vydané, prípadne že malo byť vydané v inej podobe či za iných okolností (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/115/2010). Za nesprávny úradný postup nemožno považovať úkony bezprostredne smerujúce k vydaniu rozhodnutia, prípadne úkony, ktoré by sa následne prejavili v obsahu vydaného rozhodnutia.

11. Súd ďalej uviedol, že návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností bol zo strany kupujúceho podaný 26.1.2004 a katastrálny úrad o ňom prvýkrát rozhodol dňa 22.3.2004, teda nie v lehote do 30 dní odo dňa jeho doručenia (§ 32 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z.). Nerozhodnutie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti v zákonnej lehote, možno podľa názoru súdu považovať za nesprávny úradný postup príslušného orgánu štátu, čo je prvým základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu. Existenciu samotnej škody vo výške 19.957,74 € (na zaplatenie tejto sumy bol žalobca zaviazaný z titulu nájomného v konaní sp. zn. 4C/158/2007) mal súd preukázanú výpisom o uhradení tejto sumy z účtu žalobcu vedeného v peňažnom ústave, čím bol splnený aj druhý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu. Tretím predpokladom priznania náhrady škody je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom ako príčinou a škodou ako následkom. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Z hľadiska tohto predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za škodu súd mal za to, že nerešpektovanie zákonom predpísaného postupu na rozhodnutie o návrhu na vklad do katastra nehnuteľností nebolo z hľadiska zmenšenia majetku žalobcu rozhodujúce, pretože predmetom tohto konania je nárok žalobcu týkajúci sa škody, ku ktorej malo dôjsť v období od 1.6.2005 do 31.5.2007. Nerozhodnutie správy katastra v zákonnej lehote na vklad nie je v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá vznikla žalobcovi v súvislosti s úhradou nájomného za obdobie od mája 2005 a to vzhľadom na dátum rozhodnutia t.j. 26.1.2004. Samotným týmto nesprávnym úradným postupom teda žalobcovi škoda nevznikla. Príčinou vzniku tvrdenej škody mohlo byť až rozhodnutie katastrálneho úradu o povolení vkladu kúpnej zmluvy do katastra. Ku vzniku škody teda nedošlo bezprostredne, neprerušene, priamo nesprávnym úradným postupom, v dôsledku čoho podľa súdu prvej inštancie, nemožno založiť zodpovednosť žalovaného za škodu podľa § 18 zákona č. 58/1969 Zb. Súd zdôraznil, že žalobca počas konania nepoukázal na žiadne iné konkrétne protiprávne konanie, na zanedbanie akejkolvek povinnosti, na akékoľvek konanie v rozpore s katastrálnym zákonom, preto ak neexistuje nesprávny úradný postup správy katastra, nemôže existovať ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

12. Súd preto uzavrel, že v prejednávanej veci nebola splnená podmienka existencie nezákonného rozhodnutia, alebo nesprávneho úradného postupu správy katastra ani existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, preto nemohol vzniknúť žalobou uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania plnom rozsahu.

14. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Rozsudok považuje za arbitráry

a rozporný s ustálenou judikatúrou. Mal za nesporné, že márnym uplynutím 30 dňovej lehoty pre rozhodnutie o návrhu na vklad do katastra sa dostal orgán katastra do nečinnosti a tento stav možno vyhodnotiť aj ako jeho nesprávny úradný postup. V dôsledku nečinnosti správy katastra a následného odmietnutia povolenia vkladu vlastníckeho práva došlo týmto nesprávnym úradným postupom správy katastra k vzniku škody u žalobcu. Práve kvôli nezákonnosti v postupe správy katastra došlo k tomu, že žalobca bol nútený uhradiť nájomné v žalovanej výške, pretože sa kvôli konaniu správy katastra nestal vlastníkom nehnuteľnosti. Vyslovil presvedčenie, že v dôsledku, resp. v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom správy katastra mu vznikla škoda, za ktorú nesie zodpovednosť štát. S poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 5Sžnč/3/2011 z 27.10.2011 ako aj rozhodnutie sp. zn. 7Cdo/253/2013 argumentoval, že nesprávnym úradným postupom súvisiacim s rozhodovacou činnosťou orgánov verejnej správy je nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, prípadne iná nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Namietal, že súd nezobral do úvahy celý postup správy katastra a neposúdil konanie správy katastra komplexne. Príčinná súvislosť ako otázka skutková, môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach a musí sa pritom vzhliadnuť na celý priebeh povinného štátneho orgánu. Mal za nesporné, že v danom prípade správa katastra pochybila niekoľkokrát a práve v dôsledku jej nesprávneho úradného postupu vznikla žalobcovi škoda. Ak by správa katastra správne a zákonne konala v rámci 30-dňovej lehoty a správne a zákonne vyhodnotila kúpnu zmluvu, nebol by daný dôvod, aby žalobca musel platiť nájomné za nehnuteľnosti za 2 roky. V žalovanej veci došlo nielen k nedodržaniu zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva, čo svedčí o nesprávnom úradnom postupe, ale aj k ďalším nesprávnym rozhodnutiam správy katastra, ktorých vplyv na následok, ktorý nastal, súd prvej inštancie nevyhodnotil zákonne a správne. Vyslovil presvedčenie, že len v dôsledku neprávneho úradného postupu správy katastra mu vznikla škoda, ktorej sa štát nemôže svojvoľne zbaviť, a súd prvej inštancie žalovanú vec v tomto smere nesprávne právne posúdil, pretože vec nevyhodnotil komplexne, ale iba rámcovo sa sústredil na zákonnú 30-dňovú lehotu na vydanie rozhodnutia na povolenie vkladu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na nové konanie alebo aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe vyhovie a prizná mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

15. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukaz žalobcu na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR je podľa nej bez právneho významu v prejednávanej veci a z odvolania nie je zrejмый nejaký priamy vzťah právnych záverov prezentovaných v daných rozhodnutiach NS SR k tejto právnej veci. Poukázala na to, že samotný postup správy katastra žalobcovi žiadnu škodu nespôsobil. Túto škodu mohlo spôsobiť konanie žalobcu, ktorý užíval predmetnú nehnuteľnosť bez toho, aby bol jej vlastníkom. Táto skutočnosť prerušuje bezprostrednosť pôsobenia príčiny na následok v podobe vzniku škody. Pokiaľ súd uviedol, že žalobca nešpecifikoval, ktorý resp. aký postup správy katastra považoval za nesprávny, mal podľa jej názoru súd žalobu zamietnuť z dôvodu nepreukázania nesprávneho úradného postupu, teda pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, odkázal na viaceré rozhodnutia vyšších súdnych inštancií, napr. sp. zn. I. ÚS 177/08 (vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť bezpečne preukázaný a bezprostredný), sp. zn. 3Cdo/32/2007 (nesprávny úradný postup orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci môže byť dokonca aj významným článkom reťazca príčin a následkov, napriek tomu ešte táto skutočnosť automaticky bez ďalšieho nezakladá danosť zodpovednosti za škodu) sp. zn. 2Cdo/217/2015 (nesprávny úradný postup orgánu štátu nesmie byť „len“ sprostredkovanou príčinou škody). Zdôraznila, že rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/32/2007 bol publikovaný v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 28/2008 a bola k nemu priradená právna veta, podľa ktorej „nedodržanie lehoty určenej v § 32 od. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo nesprávnym úradným postupom len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku účastníka katastrálneho konania, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve (iba) týmto postupom“. Podľa žalovanej samotný nesprávny úradný postup žalobcovi žiadnu škodu sám nespôsobil.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích

dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17.2.2022 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

18. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. f/ a h/ CSP t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

20. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

21. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok žalobcu (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

22. V priebehu konania na súde prvej inštancie (po zrušení skoršieho rozsudku súdu prvej inštancie) žalobca napriek výzve konajúceho súdu aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia (prevzal ju 15.4.2020) uplatnil prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať, bol nečinný. Na pojednávaní dňa 17.9.2020 uviedol len, že dovolací súd poukázal na skutočnosť, že škoda môže vzniknúť aj v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a tiež, že má za to, že keďže rozhodnutie správy katastra o zamietnutí návrhu na vklad bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, z uvedeného vyplýva, že vydaniu rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad predchádzal nesprávny úradný postup. Okrem tohto vágneho vyjadrenia neurobil nič viac, nekonkretizoval v čom videl, alebo akým spôsobom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu podľa jeho názoru, neprodukoval žiadne procesné prostriedky v zmysle výzvy súdu. Samotný súd v odôvodnení rozsudku urobil nadprácu, keď bez predchádzajúceho procesného tvrdenia žalobcu konštatoval, že nesprávny úradný postup možno vidieť v nedodržaní 30-dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Žalobca na to v odvolaní nadviazal a prvýkrát až v odvolaní použil túto myšlienkovú konštrukciu. V tejto súvislosti odvolací súd odkazuje na ust. § 366 CSP o tzv. novotách v odvolacom konaní a konštatuje, že žalobcovi nič nebránilo, dokonca bol na to vyzvaný, aby uplatnil prostriedky procesného útoku a obrany pred súdom prvej inštancie, výzvu však z vlastnej viny odignoroval a bol nečinný. Niet žiadneho dôvodu, právneho ani logického, prečo túto argumentáciu žalobca nepoužil už v konaní pred súdom prvej inštancie a v nadväznosti na to, ani odvolací súd nie je povinný prihliadať na túto argumentáciu žalobcu, uplatnenú prvýkrát až v odvolacom

konaní. Odvolací súd má zhodne so žalovanou za to, že žalobca neuniesol nielen dôkazné bremeno, ale ani bremeno tvrdenia, čo je samotným dôvodom na zamietnutie žaloby.

23. Pokiaľ však sám súd prvej inštancie v rámci preskúmania veci dospel následne k záveru, že nerozhodnutie správy katastra v zákonnej lehote na vklad nie je v príčinnej súvislosti so škodou, ktorá vznikla žalobcovi, je jeho právny názor správny, odvolací súd sa s ním stotožňuje a v podrobnostiach odkazuje na argumentáciu súdu prvej inštancie. Ak o návrhu na vklad podanom 26.1.2004 katastrálny úrad prvýkrát rozhodol dňa 22.3.2004, teda nie v lehote do 30 dní od jeho podania, nekonal v intenciách § 32 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z., ale tento jeho (síce nesprávny) postup v žiadnom prípade nie je bezprostrednou, priamou príčinou škody vzniknutej titulom platenia nájomného žalobcom za obdobie 1.6.2005 do 31.5.2007 (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/32/2007).

24. Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

25. Odvolací súd stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tieto neúspešnému žalobcovi nepatria a v konaní úspešnej žalovanej v odvolacom konaní žiadne preukázateľné trovy nevznikli (§ 255 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).